

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 249/05-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. októbra 2005 predbežne prerokoval sťažnosť E. S., bytom V., namietajúcu porušenie jej základného práva byť vzatý do väzby iba z dôvodov a na čas ustanovený zákonom a na základe rozhodnutia súdu podľa čl. 17 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutím Okresného súdu Prešov o predĺžení väzby a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. S. **o d m i e t a** pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. septembra 2005 doručená sťažnosť E. S. (ďalej len „sťažovateľka“), namietajúca porušenie jej základného práva byť vzatý do väzby iba z dôvodov a na čas ustanovený zákonom a na základe rozhodnutia súdu podľa čl. 17 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len

„ústava“) rozhodnutím Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) o predĺžení väzby. Sťažnosť sťažovateľky nadväzuje na jej predchádzajúcu sťažnosť doručенú ústavnému súdu 27. júna 2005, ktorá bola uznesením ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 189/05 z 24. augusta 2005 odmietnutá pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Podľa sťažovateľky, ktorá sa v čase doručenia sťažnosti nachádzala vo väzbe v Ústave na výkon väzby Prešov, sú v jej prípade zo strany okresného súdu porušované jej základné práva a slobody, ako i zákony, a to tým, že okresný súd *„... mi väzbu neodôvodnene a nezákonne predlžuje. Trvanie väzby k dnešnému dňu trvá už trinásť mesiac, bez možnosti sa obhájiť a nebola mi daná ani možnosť prvotných výsluchov“*.

Ďalej sťažovateľka poukázala na to, že o jej väzbe rozhoduje *„... už 13. mesiac jeden a ten istý človek, i keď o väzbe v trvaní nad jeden rok má rozhodovať senát, no rozhodol JUDr. T., čím porušil § 71 ods. 1 Tr. p.“*.

V súvislosti s uvedeným sa sťažovateľka zmieňuje aj o svojom nepriaznivom zdravotnom stave, ktorý sa v podmienkach výkonu väzby výrazne zhoršil.

Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd *„... po (...) preskúmaní tejto sťažnosti rozhodol, že postupom OČTK činných v trestnom konaní vedenom proti sťažovateľke došlo k porušeniu jej základných práv a slobôd v zmysle základného práva podľa čl. 17 ods. 5 Ústavy SR. A na tom základe nariadil jej prepustenie a tiež jej priznal primerané odškodné“*.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu je len subsidiárna.

Ústavný súd na okresnom súde zistil, že okresný súd naposledy rozhodol o väzbe sťažovateľky uznesením sp. zn. 4 Tp 21/04 z 8. septembra 2005, ktorým predĺžil jej väzbu do 13. marca 2006. O predĺžení väzby rozhodol senát okresného súdu na neverejnom zasadnutí (teda nie sudca, ako tvrdila sťažovateľka). Proti označenému uzneseniu okresného súdu podala sťažovateľka 16. septembra 2005 sťažnosť, na základe ktorej Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 6 Tpo 22/05 z 3. októbra 2005 napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a rozhodol, že sťažovateľka sa prepúšťa z väzby na slobodu.

V nadväznosti na uvedené ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka napadla v konaní pred ústavným súdom sťažnosťou podľa čl. 127 ods. 1 ústavy také rozhodnutie okresného súdu, proti ktorému bola povinná aj oprávnená podať sťažnosť podľa príslušných

ustanovení Trestného poriadku, ktorú v okolnostiach prípadu aj podala a o ktorej rozhodol krajský súd.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že nie je daná jeho právomoc prejednať sťažnosť namietajúcu rozhodnutie a postup okresného súdu a rozhodnúť o nej, pretože tomu bráni skutočnosť, že o opravnom prostriedku proti napadnutému uzneseniu okresného súdu (aj postupu, ktorý mu predchádzal) rozhodol krajský súd, ktorý poskytol ochranu sťažovateľke v rozsahu, ktorý v podstate požaduje v konaní pred ústavným súdom voči okresnému súdu (čl. 127 ods. 1 ústavy a § 49 zákona o ústavnom súde).

Ústavne vyjadrenému princípu subsidiarity (čl. 127 ods. 1 i. f. ústavy) by odporovalo, ak by ústavný súd konal o sťažnosti, aj keď vo veci sťažovateľky konal a rozhodoval iný súd v rámci podaného riadneho opravného prostriedku. Uznáním právomoci v takom prípade by ústavný súd nahradzoval alebo opakoval konanie o sťažnosti pred príslušným krajským súdom v trestnom konaní, čo je neprípustné a súčasne by to znamenalo aj zasahovanie do právomoci všeobecného (trestného) súdu (čl. 142 ods. 1 ústavy).

Ústavný súd preto po predbežnom prerokovaní sťažnosť odmietol pre nedostatok svojej právomoci podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, neprichádzalo už do úvahy, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších nárokoch sťažovateľky uplatnených v jej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. októbra 2005